

Sygn. akt: I C 1345/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G. dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący **SSR Adrianna Gohńska - Łupina**

Protokolant: Iwona Górską

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. N.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki A. N. kwotę 6.400 zł (sześć tysięcy czterysta złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 października 2014r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od powódki A. N. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 713,21 zł (siedemset trzynaście złotych dwadzieścia jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1345/14

UZASADNIENIE

Powódka A. N. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w S. (uprzednio (...) S.A. w S.) kwoty 20.247,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w dniu 18 lutego 2012r. wskutek uszkodzenia jej pojazdu marki S. (...) z winy sprawcy, ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Powódka wskazała, iż pozwany ubezpieczyciel uznał szkodę za całkowitą i ustalił ją na kwotę 13.250,18 zł, w tym kwotę 450,18 zł tytułem kosztów holowania. Pozwany ustalił bowiem wartość pojazdu na kwotę 33.100 zł uznając tym samym naprawę pojazdu za nieopłacalną. Zdaniem powódki wartość pojazdu przed szkody wynosi 39.800 zł, a koszty jego naprawy 33.047,23 zł. W konsekwencji nie doszło do szkody całkowitej. Powódka zakwestionowała również, aby wartość pojazdu po szkodzie wynosiła 20.300 zł.

(pozew k. 2 – 4)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, iż w jego ocenie zaistniała szkoda jest szkodą całkowitą albowiem koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody – 51.912,96 zł - przewyższa wartość pojazdu przed szkody. Pozwany zaznaczył przy tym, iż wyceniając wartość pojazdu uwzględnił on wszelkie okoliczności, w tym wcześniejsze naprawy i wyposażenie pojazdu i ustalił, iż wynosi ona 33.100 zł, zaś pozostałości 20.300 zł. W kalkulacji powódki dokonano bowiem obniżenia cen części zamiennych o 40 %, a zatem nie sposób przyjąć, iż naprawa wykonana zgodnie z tą kalkulacją przywróciłaby pojazd do stanu sprzed szkody. Z tych też

względów pozwany zakwestionował przedłożone przez powódkę kalkulacje oraz wyceny wartości pojazdu wskazując, iż nie uwzględniają one odpowiednich korekt.

(odpowiedź na pozew k. 35 - 38).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 2012r. doszło do kolizji drogowej, w której uległ uszkodzeniu pojazd powódki marki S. (...) o nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był w ramach odpowiedzialności OC u pozwanego.

(okoliczności bezsporne).

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, który ustalił i wypłacił jej odszkodowanie w wysokości 12.800 zł, rozliczając szkodę jako całkowitą i przyjmując wartość pojazdu sprzed szkody na kwotę 33.100 zł, zaś pozostałości na kwotę 20.300 zł.

(okoliczność bezsporna: zeznania K. J. k. 62 - 63)

Powódka naprawiła pojazd a koszty naprawy wyniosły 33.047,23 zł przy uwzględnieniu części oryginalnych z urealnieniem w wysokości 40% i stawek za prace blacharskie i lakiernicze na poziomie 100 i 105 zł/h.

(dowód: faktura VAT k. 7, kosztorys k. 12 – 14, zeznania świadka M. K. k. 73 – 74, K. W. k. 74 - 75)

Wartość nieuszkodzonego pojazdu powódki marki S. (...) w dniu szkody wynosiła 34.300 zł brutto, zaś w stanie uszkodzonym 15.100 zł brutto. Natomiast koszt naprawy pojazdu wyniósł 48.017,58 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego P. K. k. 96 – 105, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego P. K. płyta k. 130 – 00:03:12 – 00:36:04).

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że dokumenty przedłożone przez strony do akt niniejszej sprawy, jak również złożone i sporządzone do akt szkody mają walor autentyczności, dają pełny obraz postępowania likwidacyjnego szkody przeprowadzonego przez pozwanego, zaś fakt ich sporządzenia oraz zawarta w nich treść nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków K. J., M. K. i K. W. odnośnie sposobu ustalenia kosztów naprawy pojazdu oraz okoliczności sporządzonych kalkulacji, które były szczere i rzeczowe, a nadto żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Ponadto, Sąd uwzględnił, przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, opinię biegłego sądowego P. K. w zakresie ustalenia niezbędnych i celowych kosztów naprawy pojazdu powódki powstałych w wyniku kolizji z dnia 18.02.2012r. oraz wartości pojazdu sprzed szkody i ewentualnie po szkodzie w przypadku zaistnienia szkody całkowitej a także wskazania czy przeprowadzona naprawa była uzasadniona. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia jest wiarygodna i stanowi pełnowartościowy dowód na powyższą okoliczność. Została ona sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu wyceny pojazdów samochodowych. Biegły poprawnie zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził ją, uwzględniając wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, złożona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych. Ponadto biegły w swojej ustnej opinii uzupełniającej szczegółowo wyjaśnił swoje stanowisko i odniósł się do stawianych przez stronę powodową zarzutów wskazując jakie korekty przyjął i wyliczając na rozprawie wartości pojazdu sprzed i po szkodzie przy przyjęciu również wyposażenia pojazdu w postaci tapicerki skórzanej i felg aluminiowych, których w pisemnej opinii nie uwzględnił. Mając na uwadze powyższe zdaniem sądu wszystkie ewentualne wątpliwości zostały podczas opinii uzupełniającej wyjaśnione, a tym samym przedmiotowa opinia może stanowić podstawę ustaleń w niniejszej sprawie.

W niniejszym procesie powódka domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 20.247,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów naprawy jej pojazdu.

Normatywną podstawą odpowiedzialności pozwanego są przepisy art. 805 k.c. oraz art. 822 k.c. i art. 824¹k.c. W niniejszej sprawie należy mieć również na względzie treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynika, oraz treść art. 363 § 1 k.c. który stanowi, iż co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Pozwany w niniejszym procesie nie kwestionował swej odpowiedzialności co do zasady uznając jednak, iż doszło do szkody całkowitej. Tymczasem zdaniem powódki koszty naprawy jakie poniosła nie przewyższają wartości pojazdu sprzed szkody, a zatem wystąpiła szkoda częściowa.

Mając na względzie powyższe w pierwszej kolejności w ocenie sądu należało ustalić ekonomiczne i uzasadnione koszty naprawy pojazdu powódki, co pozwoli na jednoznaczne stwierdzenie w jaki sposób niniejsza szkoda winna zostać rozliczona. Podkreślić bowiem należy, iż w przypadku ustalania wysokości szkody z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel nie ma możliwości w sposób dowolny przyjmować, czy doszło do szkody całkowitej czy częściowej. Zawsze zakwalifikowanie szkody jako całkowitej następuje w przypadku przekroczenia przez koszty naprawy wartości pojazdu sprzed szkody. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż zgodnie z art. 824¹k.c. odszkodowanie nie może przewyższać wartości szkody. W związku z tym, iż strony pozostawały w sporze zarówno co do wartości pojazdu sprzed szkody jak i koniecznych i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu sąd w tym zakresie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego P. K.. Jak wynika z przedmiotowej opinii koszty naprawy pojazdu wynoszą 48.017,58 zł, zaś wartości pojazdu sprzed szkody 34.300 zł. Sąd uznał bowiem za zasadne uwzględnienie przy ustalaniu wartości pojazdu również wyposażenia dodatkowego pojazdu w postaci tapicerki skórzaney i felg aluminiowych poza bezspornie uwzględnionym już przez biegłego lakierem metalicznym i fotelem elektrycznym. Sąd zważył bowiem, iż powódka od początku wskazywała, iż jej pojazd posiadał takie wyposażenie, co wynika z załączonej do pozwu kalkulacji, zaś pozwany nie zaprzeczył powyższemu. Nie odniósł się również w tym zakresie do zarzutów powódki do opinii biegłego. Tym samym w ocenie sądu uznać należało, wobec braku sprzeciwu pozwanego, iż sporny pojazd posiadał sporne wyposażenie wskazane przez powódkę. Zważyć jednak należało, iż bez względu czy przyjmie się wartość pojazdu ustaloną przez biegłego, pozwanego czy powódkę koszty naprawy pojazdu i tak przewyższają tą kwotę. Powódka co prawda wskazywała, iż dokonała naprawy pojazdu ponosząc koszty w wysokości 33.047,23 zł, to jednak w ocenie sądu brak jest podstaw do uznania, iż kwota ta była wystarczająca do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Jak wskazał biegły bez oględzin pojazdu nie jest on bowiem stwierdzić tego faktu. Ponadto zauważyć należy, iż kosztorys zgodnie z którym została przeprowadzona naprawa pojazdu zawiera urealnienie na części zamienne w wysokości 40%. Oznacza to, iż w rzeczywistości zakup części nowych i oryginalnych po takich cenach nie nastąpił, a w kosztorysie dokonano stosownej korekty, która spowodowała obniżenie kosztów naprawy pojazdu poniżej wartości pojazdu. W konsekwencji w ocenie sądu brak jest podstaw i możliwości wyliczenia kosztów w oparciu o kosztorys przedłożony przez powódkę. Nadto nawet przyjmując stawki za roboczogodzinę prac w wysokości wskazanej przez powódkę tj. 100/105 zł/h zamiast przyjętych przez biegłego, to koszty naprawy pojazdu i tak przewyższają wartość pojazdu. Z tych też względów żądanie powódki wypłaty odszkodowania w wysokości kosztów naprawy pojazdu uznać należało za nieuzasadnione, gdyż skoro doszło do szkody całkowitej to odszkodowanie należy wyliczyć jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie przed szkodą a wartością jego pozostałości tj. w stanie uszkodzonym. Z uwagi, iż również w tym zakresie strony pozostawały w sporze sąd dokonał tych ustaleń w oparciu o opinię biegłego sądowego z której wynika, iż wartość ta przy przyjęciu również wyposażenia dodatkowego wynosi 15.100 zł. Sąd w tym zakresie nie mógł bowiem oprzeć się na ustaleniach pozwanego, które były całkowicie dowolne. Pozwany bowiem bez żadnego uzasadnienia i wyjaśnienia przyjął współczynniki, w tym eksperycki, który podwyższył wartość wraku, co zdaniem biegłego było nieuzasadnione. Mając na uwadze powyższe w ocenie sądu szkoda jaka powstała po stronie powódki wynosi 19.200 zł. Skoro zaś

bezsparnie pozwany wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 12.800 zł, to obecnie należy się powódce kwota 6400 zł jako różnica pomiędzy w/w kwotą 19.200 zł a kwotą 12.800 zł już wypłaconą.

W świetle powyższego, Sąd uznał roszczenie powódki w zakresie zapłaty kwoty 6.400 zł za w pełni zasadne i w punkcie I wyroku na podstawie art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z art. 824¹k.c. i art. 363 § 1 k.c. zasądził taką kwotę od pozwanego na rzecz powódki, oddalając tym samym w punkcie II wyroku powództwo w pozostałym zakresie na podstawie powyższych przepisów. Nadto Sąd na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 i 2 k.c. zasądził odsetki ustawowe od w/w kwoty od dnia wniesienia pozwu tj. 28 października 2014r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu w tym zakresie. Sąd uznał bowiem, iż skoro powódka wzywała pozwanego przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie do wypłaty brakującej kwoty odszkodowania, a nadto pozwany nie spełnił świadczenia w ustawowym terminie to winien on liczyć się z negatywnymi konsekwencjami związanymi z brakiem zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 02.163.1349) i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 713,21 zł. Sąd zważył, iż powódka wygrała postępowanie w 32% i poniosła koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 1013 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.417 zł Pozwany zaś wygrał w 68% i poniósł koszty zastępstwa procesowego (2.417 zł). Ponadto strony uiściły zaliczki w wysokości po 750 zł każda, zaś winny ponieść koszty opinii biegłego odpowiednio 917,25 zł powódka oraz 431,64 zł pozwany. Po wzajemnym skompensowaniu należności Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku.